

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצה מוריני ר' ישראל דב אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

במלבוש בזוי. ענה השר ואמר. קח מהרה מלבוש אחד ממלבושי ולבוש אותו ורוץ מהרה להשר בשליחותי.

כך מחמת שאני צריך לשלוח זה המת בשליחותי, על כן אני נותן לו אחד ממלבושי שלי והציל הצדיק את המת מעונש המר של כף הקלע. וספר זאת לענין עוצם כח הצדיק האמת להציל אנשיו בעלמא דקשוט [בעולם האמת].

ממון ופרנסה

(אוצר הידאה - ממון ופרנסה, ד"ד)

❖ על ידי תפלה, זוכין לשבר כל המידות רעות שיש בכל אדם, והעיקר תאוות ממון.

❖ צריכין לזהר מאד לעשות המשא ומתן באמונה, כמאמר רבותינו ז"ל: **נשאת ונתת באמונה?** כדי להמשיך האמונה הקדושה על עצמו, להאמין שהוא יתברך ברא הכל ומנהיג עולמו כרצונו, ולא בכח יגבר איש.

ועל ידי זה, זוכין להמשיך בשעת עשיית המשא ומתן, את החסד חנם שהיה מקיים העולם קודם מתן תורה, ואז המשא ומתן והעסק שעוסק בדרך ארץ הוא יקר מאד, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: **טוב תורה עם דרך ארץ** וכו', כי דייקא על ידי זה נתבטל הקטרוג וההתגרות של הסטרא אחרא שרוצה להתגרות בהעובד את ה'. וזה בחינת: **שייגיעת שניהם משכחת עוון**.

אך, מחמת שאי אפשר להמשיך החסד חנם הנ"ל בשעת עסק בדרך ארץ, אם לא על ידי עסק התורה, על כן צריכין שניהם. ואדרבא, עסק התורה צריך להיות קבע ומלאכתו עראי, כמאמר רבותינו ז"ל, כי עיקר חיות העולם וקיומו בקביעות הוא רק אחר מתן תורה ...

עצות

(לקוטי עצות - נגינה, א'ב'ג'ד')

❖ על ידי נגינה דקדושה מקיימין ומעלין המלכות דקדושה וזוכין להתנשאות. וכן להפך: החזונים והמנגנים דסטרא אחרא פוגמין מלכות דקדושה ומאריכין את הגלות, ועל ידם נכשלים ונוקשים בני אדם כצפרים האחוזות בפת. על כן צריך לזהר מאד שלא לשמע נגינה ממנגן דסטרא אחרא, שאין כוונתו בנגונו לשם שמים כלל, רק בשביל ממון וכבוד והתפארות, כי שמיעת קול נגינה שלו מזיק לעבודת הבורא יתברך; וכן להפך,

סיפור

(מספר חיי מוהר"ן, ק"ב)

שמעתי בשמו שסיפר: בירושלים יש בית הכנסת שמביאין לשם כל המתים שבעולם, ותכף שמת אחד בעולם מביאין לשם תכף אותו המת, ושם דנין אותו היכן יהיה מקומו, כי יש מתים בארץ ישראל שנושאים אותן לחוץ לארץ וכן להפך כמובא (זוהר תרומה קמא).

ושם באותו בית הכנסת יושבין הבית דין שדנין כל אחד ואחד ונותנין לו מקומו הראוי לו. ויש אחד שדנין אותו שלא יהיה לו שום מקום, ויהיה נאבד ונשלך בכף הקלע, וכשמביאין את המת לשם אזי מביאין אותו במלבושים. ויש אחד שחסר לו מהמלבוש שלו

איזה חסרון. כגון לאחד נחסר בית יד אחד מהמלבוש שלו (שקורין ארבל) ויש אחד שחסר לו חלק אחד מכנף בגדו (שקורין פאלע) וכיוצא בזה הכל לפי מעשה האדם (שכן זוכה ללבושין אחר מותו) כידוע, וכפי הלבושין שלו שמביאין אותו לשם כן דנין אותו ונותנין לו מקומו כנ"ל.

פעם אחת הביאו לשם מת אחד ערום לגמרי בלי שום לבוש רחמנא לצלן. ודנו אותו שיהיה נשלך ונאבד בכף הקלע רחמנא לצלן כי היה ערום לגמרי. ובא צדיק אחד ולקח מלבוש אחד ממלבושין שלו והשליך עליו. ושאלו אותו הבית דין דשם למה אתה נותן לו מלבוש שלך והקפידו על זה, כי מדוע יתלבש זה המת וינצל על ידי לבוש שאינו שלו.

השיב הצדיק הנ"ל אני צריך לשלוח זה האיש למחוז חפצי ובשביל זה יש לי רשות להלבישו במלבוש שלי. וכי לא ראיתם שלפעמים שר גדול שולח את עבדו לאיזה שר אחר, ונתעכב העבד קצת מליךך בשליחותו. ושאל אותו השר מדוע לא הלכת עדין בשליחותי השיב העבד כי אין לי מלבוש הראוי לילך בו לאותו השר. כי הוא שר גדול ואי אפשר לילך לשם

ואולך אתכם קוממיות ...

[לקוטי הלכות - ברכת המזון ד' - י"ג, י"ד]

❖ וזה בחינת מה שה' יתברך משבח את ישראל: **זאת קוממתך דמתה לתמר**, דהיינו שהם חזקים וקשים ותקיפים בעבודתם, ואינם מניחים להפיל עצמן בשום אופן; וכמו שפירש רש"י שם, לענין הצלם של נבוכדנצר, שעמדו בזקיפתו ולא השתחוו לו. כי זהו השבח וההתפארות של ישראל כנ"ל.

❖ וזה בחינת **ואולך אתכם קוממיות**, ופירש רש"י: בקומה זקופה. כי זה המקרא נאמר לענין ארץ ישראל, שלשם היו הולכין ישראל, כי כל ההליכות והדרכים והנסיעות של ישראל והמלחמות והכבישות, הכל היו לילך ולכבוש ארץ ישראל, כמובן ומבואר בספורי כל התורה כולה.

וזהו: **ואולך אתכם קוממיות**, דהיינו בקומה זקופה, בחינת עזות ועקשנות, שעומדין זקופין בעקשנות גדול, לנצח המלחמה ולילך ולבוא לארץ ישראל, שזה היה עיקר תכלית יציאת מצרים וכו' כנ"ל, כי אי אפשר לבוא לארץ ישראל לנצח מלחמה זאת - שהיא עיקר כלל כל המלחמות של איש הישראלי - כי אם על ידי עקשנות גדול מאד, בחינת **ואולך אתכם קוממיות**, בחינת **ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו**, במהרה בימינו, אמן.

צדיק

(מספר אוצר הידאה - צדיק - ר"ח)

בכל העסקים שעוסקין, הן תורה ותפלה ומצוות ומעשים טובים, והן משא ומתן ושאר עסקים, צריכין לכוון בכל עשיה שעושין, ובכל דרך ועיר וכרך שהולכין, אולי יזכה על ידי עסק ונסיעה זאת למצוא את הצדיק האמת בחינת משה, שכל חיותו ותקוותו לנצח וחיותו זרעו ודורותיו עד סוף כל הדורות, וכל הנפשות והעולמות התלויים בו ובהם, כולם תלויים בהצדיק האמת.

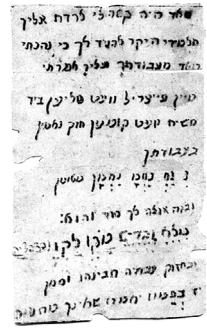
וזה בחינת **אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי וכו'.**

מכתב

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב רס"ח)

... ה' (יעשה) עשה להם כמולם, יהיו כקש לפני רוח כלהבה תלהט הרים רשעים, כן תרדפם בסערך ובגבורתך תבהלם, מלא פניהם קלון ויבהלו ויאבדו מהרה עדי עד, ויכירו וידעו כל הגויים כי אתה ה' לבדך עליון על כל הארץ.

שירי נתיבי חיים

שמיעת קול נגינה ממנגן כשר והגון, טוב לעבודת הבורא יתברך.

❖ התיקון שלא יזיק לו קול נגינה דסטרא אחרא הוא על ידי שילמד גמרא בלילה.

❖ על ידי נגינה דקדושה יכולין לזכות לבחינת נבואה, כי עקר הדבקות לה' יתברך הוא על ידי נגינה, וכאשר יתבאר עוד לקמן.

❖ כשמתקן הקול נגינה, זוכה לבחינת מלכות וממשלה, ואזי יוכל למשל בכל מה שירצה, ויוכל להמית לזה ולהחיות לזה. אבל צריך לזהר לדון את כל אדם לכף זכות, שלא יחריב את העולם, כי ה' יתברך חפץ חסד הוא ורוצה בקיום העולם.

תפילה

(לקוטי תפילות א' - תפילה ג')

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, הבוחר בך עבדו וברעו אחריו, והבוחר בשירי זמרה, שתזכור ברחמיך וחסדיך הגדולים את שכירת עוונות, אשר נדדה ממקומה כציפור נודדת מן קנה, **אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד.**

ותקום ותגביה את כנסת ישראל מנפילתה. ותעזור אותנו ברחמיך הרבים, שנוכה להרים קול זמרה, למען יהיה לנו כח לסדר לפניך זמירות שירות ותשבחות בקול גילה ורנן, ונגינותינו נגנן כל ימי חיינו בקול נעים וערב כאשר אהבת. ותעזור לנו לעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם ולילה. וכשם שמסרת תורתך הקדושה למשה עבדך, וביום למדת עמו תורה שבכתב, ובלילה תורה שבעל פה. כן תעזרנו ברחמיך הרבים ללמד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד. שנוכה ללמוד תורה שבכתב ותורה שבעל פה יומם ולילה.

רבנו של עולם, זכנו ברחמיך הרבים שיהיה לנו כח להתגבר על השנה, שנוכל לנדד שנה מעיינינו ללמד בכל לילה תמיד ששים מסכתות עם הגמרא הקדושה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים לעסק בהם לשמה. **קומי רני בלילה לראש אשמורות.** ועל ידי זה יומשך עלינו חוט של חסד. **יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי.**

ותעזור לנו על ידי זה שלא יזיק לנו לעבודתנו שמיעת קול זמרה ונגון משום אדם שבעולם, ואפילו הקולות הפגומים הבאים מצפרים האחוזות בפת, אל יהא להם כח להזיק אותנו לבלבל אותנו מעבודתנו חס ושלום, רק תתן לנו כח להעלותם ולבררם ולהקיםם להחזירם אל הקדושה, ותקים את סוכת דוד הנופלת. וברחמיך הרבים תעורר חבצלת השרון לשיר בקול נעים גילה ורנן, ותמלוד אתה ה' מהרה לבדך על כל מעשיך. ויקום מקרא שכתוב, **זמרו אלקים זמרו זמרו למלכנו זמרו. כי מלך כל הארץ אלקים זמרו משכיל.**

ותזכור את עמך ישראל אשר נפוצו בגוים, ואת בית מקדשך החרב מאין יושב. **גם צפור מצאה בית דורור קן לה אשר שתה אפרוחיה את מזבחתיך ה' צבאות מלכי ואלקי.** והשב כהנים לעבודתם, ולוים בדוכנם לשירם ולזמרם, והשב ישראל לנויהם. ותן לנו שכל וחכמה דקדושה, שנוכה להמשיך עלינו עול מלכותך תמיד, ולגלות מלכותך ואדנותך לכל באי עולם, וכסא דוד מהרה תכין, חיש קל מהרה תביא לנו את משיח בן דוד נעים זמירות ישראל. **אז ימלא שחוק פיננו ולשונו רנה.** ואז

נשיר ונזמר ונרנן לפניך כל ימינו. ויקום מקרא שכתוב, ה' להושיענו ונגינותי נגנן כל ימי חיינו על בית ה' במהרה בימינו אמן.

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - 1. להתרחק מחקריות - תכ"א)

אמר, הצדיקים אפילו אלו הצדיקים של עכשיו, הם יקרים גם-כן מאד בעיני ה' יתברך. ואלמלא לא היה בהם רק מה שמרחקים ממנהגי הקלי עולם, ההולכים ומנהיגים עצמם דייקא בדרכי העכו"ם, והולכים בדרכי החקירות וחכמות, וכוונתם דייקא להדמות עצמם במהלכן ובמלבושיהן ובמנהגייהם כמנהגי העכו"ם כאשר נתפשט עכשיו בעוונותינו הרבים. ואם לא היו פועלים הצדיקים כי אם מה שמרחקין מהם גם כן - דיים.

כי כל מנהיג איך שהוא מתנהג בעבודתו, על כל פנים הוא רחוק מדרכיהם, וכן המקורבים אליהם. כי מאחר שמדקדקין לבלי להניח שער אחורי פאות הראש, ממילא אינם מגדלים בלורית (שקורין ביי האר), וממילא הם רחוקין ממנהגי העכו"ם ומכת הפילוסופים והמחקרים שמנהיגים עצמם בדרכים כאלו. וזהו דבר גדול מאד, כי דרכי החקירות

הפילוסופיה הוא הרעה הגדולה שבכל הרעות ואין רע מזה, אשרי מי שרחוק מהם. שוב אמר שגם הצדיקים של עכשיו הם גם כן בבחינת התערבות עמהם, כי הם מנהיגים בביתם כמו מנהגי השרים והאדונים. כמו שאומרים עכשיו על הצדיקים שהם מנהיגים עכשיו כמו שרים, ועל ידי בחינה זו נחשב גם כן שהם מעורבים עמהם, ועל ידי זה אינם יכולים לומר תורה. אף על פי שאומרים קצת מה ששייך להעולם, אף על פי כן תורה גמורה אין יכולין לומר. ומאחר שאין יודעין תורה אין יודעין כלל. כי אפילו נבואה הוא גם כן קטנה מהתורה, כי התורה גדולה מן הכל, וכוללת הכל, וזה תלוי בזה, מאחר שמנהיגים בדרכי השרים אינם יודעים תורה. ומאחר שאינם יודעים תורה, על ידי זה הם מנהיגים עצמם במנהגי השרים. כי מאחר שאינם יודעים תורה, הם מוכרחים על כל פנים לנהג עצמם במנהגים הנ"ל (כי בלא זה, במה יהיה ניכר מעלתם וחשיבותם, מאחר שאינם בני תורה) וזהו בחינת (איכה ב): **מלכה ושריה בגוים אין תורה, גם נביאיה לא מצאו חזון מה.**

אכילה

(מספר אוצר הידאה - אכילה - ס"ט)

ידוע החלוק שבין אכילת חול, שאז הכבד נוון תחילה ואחר כך המוח, אבל מאכילת שבת המוח נוון תחילה כמבואר במקום אחר; אך ישראל ממשיכין קדושת שבת לששת ימי החול, ועל כן כל אכילת ישראל קודש.

כי ישראל אינם אוכלין שום מאכל מיד, רק צריכין להמתין הרבה קודם שאוכלין, ועל ידי זה הם ממשיכין עליהם בכל אכילתם בחינת קדושת שבת, שהוא בחינת המוח נוון תחילה, כי איש ישראל צריך להמתין קודם שאוכל עד שיתפלל בבוקר ויטול ידיו ויברך [והכשרים והיראים ממתנינים יותר, כי גם לומדים אחר התפילה], וכן באכילת בשר צריכין להמתין על שחיטה ונקור ומליחה והדחה, וכן לחם צריכין לקח מתחילה חלה, נמצא שכל אכילת ישראל הוא על ידי המתנה הרבה, ועל ידי זה ממשיכין על אכילתן בחינת קדושת שבת, ומכניעין בחינת הכבד, שהוא בחינת עשו שחוטף אכילתו מיד, בבחינת **הלעיטני נא**, הנאמר בעשו.

אבל מחמת טרדת העולם הזה ותאוותיו, יוכל להיות שגם איש הישראלי ישכת, חס ושלום, בשעת האכילה וכיוצא את התכלית, על כן צריכין לזכור בכל פעם את השבת, דהיינו שבתוך תוקף הטרדה של העולם הזה, או כשבא לאכול, יבטל את עצמו אל ה' יתברך איזה שעה, שזהו בחינת שבת, ואז יזכה שהמוח יהיה נוון תחילה, היינו שייכוון בכל עסקיו רק בשביל התכלית לבד.

שבת שלום

תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון 7-2255-89